

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 30. apríla 2024*

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Článok 259 ZFEÚ – Smernica 2014/49/EÚ – Systém ochrany vkladov (SOV) – Článok 14 ods. 3 – Presun činností úverovej inštitúcie zo SOV jedného členského štátu do SOV iného členského štátu – Prevod príspevkov, ktoré boli zaplatené do SOV domovského členského štátu, do SOV hostiteľského členského štátu počas 12 mesiacov predchádzajúcich presunu činností – Povinnosť – Neprevedenie príspevkov – Potrebný účinok – Zásada lojálnej spolupráce“

Vo veci C-822/21,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 259 ZFEÚ, podaná 30. decembra 2021,

Lotyšská republika, v zastúpení: J. Davidoviča, K. Pommere a I. Romanovska, splnomocnené zástupkyne,

žalobkyňa,

ktorú v konaní podporujú:

Estónska republika, v zastúpení: M. Kriisa, splnomocnená zástupkyňa,

Litovská republika, v zastúpení: K. Dieninis a V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, splnomocnení zástupcovia,

Európska komisia, v zastúpení: E. Ljung Rasmussen, A. Nijenhuis, K. Simonsson a D. Triantafyllou, splnomocnení zástupcovia,

vedľajšie účastníčky konania,

proti

Švédskemu kráľovstvu, v zastúpení: H. Shev a O. Simonsson, splnomocnení zástupcovia,

žalovanému,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

* Jazyk konania: švédčina.

v zložení: predseda prvej komory A. Arabadžiev, sudcovia T. von Danwitz, P. G. Xuereb (spravodajca), A. Kumin a I. Ziemele,

generálny advokát: J. Richard de la Tour,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 7. septembra 2023,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Lotyšská republika svojou žalobou navrhuje, aby Súdny dvor určil, že Švédske kráľovstvo si nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 14 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/49/EÚ zo 16. apríla 2014 o systémoch ochrany vkladov (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 149) a článku 4 ods. 3 ZEÚ.

Právny rámec

Právo Únie

- 2 Odôvodnenia 3 a 37 smernice 2014/49 znejú:

„(3) Táto smernica predstavuje základný nástroj na vytvorenie [dobudovanie – *neoficiálny preklad*] vnútorného trhu v oblasti úverových inštitúcií z hľadiska slobody usadiť sa, ako aj slobody poskytovať finančné služby, pričom zvyšuje stabilitu bankového systému a ochranu vkladateľov. Vzhľadom na náklady pre hospodárstvo ako celok, ktoré súvisia so zlyhaním úverovej inštitúcie, a nepriaznivý účinok takéhoto zlyhania na finančnú stabilitu a dôveru vkladateľov je žiaduce nielen vytvoriť rezervu na poskytnutie náhrady vkladateľom, ale tiež povoliť členským štátom dostatočnú flexibilitu s cieľom umožniť [systémom ochrany vkladov (ďalej len ‚SOV‘)] vykonávať opatrenia na zníženie pravdepodobnosti budúcich nárokov voči nim. Uvedené opatrenia by mali byť vždy v súlade s pravidlami štátnej pomoci.

...

- (37) Ochrana vkladov je podstatným prvkom dobudovania vnútorného trhu a nevyhnutným doplnkom systému dohľadu nad úverovými inštitúciami vzhľadom na solidaritu, ktorá vzniká medzi všetkými inštitúciami na danom finančnom trhu v prípade zlyhania ktorejkoľvek z nich. Preto by členské štáty mali byť schopné umožniť systémom ochrany vkladov požíčiat si navzájom peniaze na dobrovoľnom základe.“

3 Článok 10 smernice 2014/49, nazvaný „Financovanie systémov ochrany vkladov“, v odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby systémy ochrany vkladov zaviedli primerané systémy na určenie ich možných záväzkov. Dostupné finančné prostriedky systémov ochrany vkladov sú úmerné týmto záväzkom.

Systémy ochrany vkladov získavajú dostupné finančné prostriedky prostredníctvom príspevkov, ktoré ich členovia uhrádzajú najmenej raz ročne. To nebráni získavaniu ďalších finančných prostriedkov z iných zdrojov.

2. Členské štáty zabezpečia, aby do 3. júla 2024 dosiahli dostupné finančné prostriedky systému ochrany vkladov cieľovú úroveň minimálne vo výške 0,8 % sumy krytých vkladov jeho členov.

Ak finančná kapacita klesne pod cieľovú úroveň, platenie príspevkov sa obnoví minimálne dovtedy, kým sa opäť dosiahne cieľová úroveň.

Ak po tom, ako sa cieľová úroveň dosiahne po prvýkrát, sa dostupné finančné prostriedky znížia na menej ako dve tretiny cieľovej úrovne, pravidelný príspevok sa stanoví vo výške umožňujúcej dosiahnuť cieľovú úroveň do šiestich rokov.

Pravidelný príspevok náležite zohľadňuje fázu obchodného cyklu a vplyv, ktorý môžu mať procyklické príspevky pri stanovovaní ročných príspevkov v súvislosti s týmto článkom.

Členské štáty môžu predĺžiť úvodné obdobie uvedené v prvom pododseku maximálne o štyri roky, ak sa zo systému ochrany vkladov uhradili kumulatívne platby prevyšujúce 0,8 % krytých vkladov.“

4 Článok 14 tejto smernice, nazvaný „Spolupráca v rámci Únie“, vo svojich odsekoch 3 a 4 stanovuje:

„3. Ak úverová inštitúcia ukončí členstvo v jednom systéme ochrany vkladov a vstúpi do iného systému ochrany vkladov, príspevky zaplatené počas 12 mesiacov pred ukončením členstva, s výnimkou mimoriadnych príspevkov podľa článku 10 ods. 8, sa prevedú do tohto iného systému ochrany vkladov. Toto pravidlo sa neuplatňuje, ak bola úverová inštitúcia vylúčená zo systému ochrany vkladov v súlade s článkom 4 ods. 5.

Ak sa niektoré činnosti úverovej inštitúcie presunú do iného členského štátu, a tak sa na ňu začne vzťahovať iný systém ochrany vkladov, príspevky tejto úverovej inštitúcie zaplatené počas 12 mesiacov predchádzajúcich presunu, okrem mimoriadnych príspevkov podľa článku 10 ods. 8, sa prevedú do tohto iného systému ochrany vkladov, a to úmerne k sume presunutých krytých vkladov.

4. Členské štáty zabezpečia, aby si systém ochrany vkladov domovského členského štátu vymieňal informácie uvedené v článku 4 ods. 7 alebo 8 a 10 so systémom ochrany vkladov v hostiteľských členských štátoch. Uplatňujú sa obmedzenia ustanovené v uvedenom článku.

Ak má úverová inštitúcia v úmysle prejsť z jedného systému ochrany vkladov do iného v súlade s touto smernicou, aspoň šesť mesiacov vopred zašle oznámenie o tomto svojom zámere. Počas tohto obdobia sa na úverovú inštitúciu naďalej vzťahuje povinnosť prispievať do jej pôvodného systému ochrany vkladov v súlade s článkom 10, a to financovaním *ex ante*, ako aj *ex post*.“

Švédske právo

- 5 Článok 13 lag om insättningsgaranti (zákon o ochrane vkladov, SFS 1995, č. 1571) stanovuje, že švédsky orgán ochrany vkladov každoročne rozhoduje o výške splatných príspevkov a že tieto príspevky majú byť zaplatené do jedného mesiaca odo dňa tohto rozhodnutia.
- 6 Podľa článku 14 tohto zákona, ak je úverová inštitúcia úplne alebo čiastočne presunutá a bude tak začlenená do iného SOV, príspevky, ktoré zaplatila počas dvanástich mesiacov predchádzajúcich jej presunu, sa prevedú do tohto iného SOV.

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 7 Nordea Bank AB je európska skupina poskytujúca finančné služby so sídlom vo Švédsku a člen švédskeho SOV. Do 30. septembra 2017 táto skupina pôsobila v Estónsku, Lotyšsku a Litve prostredníctvom pobočiek.
- 8 Dňa 1. októbra 2017 Nordea Bank presunula činnosti svojich pobočiek, ktoré sa nachádzajú v týchto troch členských štátoch, do dcérskych spoločností spoločnosti DNB Banka AS so sídlom v uvedených štátoch. V ten istý deň boli činnosti týchto pobočiek presunuté zo švédskeho SOV do estónskeho, lotyšského a litovského SOV.
- 9 Rozhodnutím z 3. októbra 2017 švédsky orgán ochrany vkladov rozhodol nepreviesť do lotyšskému SOV príspevky, ktoré Nordea Bank zaplatila do švédskeho SOV za vklady súvisiace s činnosťami jej lotyšskej pobočky (ďalej len „rozhodnutie švédskeho orgánu ochrany vkladov z 3. októbra 2017“). V tomto rozhodnutí tento orgán konštatoval, že počas dvanástich mesiacov predchádzajúcich presunu činností jej pobočky do lotyšského SOV, teda v období od 1. októbra 2016 do 30. septembra 2017, Nordea Bank nezaplatila do švédskeho SOV žiadny príspevok, a tak podmienky prevodu príspevkov stanovené v článku 14 ods. 3 smernice 2014/49 neboli splnené.
- 10 Podľa švédskeho práva mala Nordea Bank na zaplatenie svojho ročného príspevku lehotu jedného mesiaca od každého rozhodnutia švédskeho orgánu ochrany vkladov. Na rok 2016 bolo každoročné rozhodnutie uvedeného orgánu vydané 2. septembra 2016 a Nordea Bank svoje príspevky do švédskeho SOV zaplatila 30. septembra 2016. Pokiaľ ide o rok 2017, Nordea Bank zaplatila svoj príspevok 13. októbra 2017 v súlade s každoročným rozhodnutím uvedeného orgánu zo 14. septembra 2017. Švédsky SOV v období od 1. októbra 2016 do 30. septembra 2017, teda počas obdobia dvanástich mesiacov predchádzajúcich príslušnému presunu, príspevok nezískal.
- 11 Rozhodnutiami analogickými s rozhodnutím, ktoré je uvedené v bode 9 tohto rozsudku, švédsky orgán ochrany vkladov tiež rozhodol nepreviesť do estónskeho a litovského SOV príspevky, ktoré Nordea Bank zaplatila do švédskeho SOV za vklady súvisiace s činnosťami jej estónskych a litovských pobočiek.
- 12 Lotyšská republika nenapadla rozhodnutie švédskeho orgánu ochrany vkladov z 3. októbra 2017 na švédskych súdoch.
- 13 Listom z 27. marca 2019 však lotyšský orgán ochrany vkladov vyzval Európsku komisiu, aby sa vyjadrila k výkladu článku 14 ods. 3 smernice 2014/49.

- 14 Komisia vo svojej odpovedi oznámenej listom z 9. októbra 2020 uviedla, že znenie tohto ustanovenia je neúplné a že neobsahuje osobitné intervenčné scenáre v prípadoch, keď vnútroštátny orgán ochrany vkladov prijme rozhodnutie o predĺžení lehoty na zaplatenie príspevkov, čím ponechá otvorené dvere rôznym výkladom uvedeného ustanovenia.
- 15 Orgány ochrany vkladov troch pobaltských štátov začali mediačné konanie so švédskym orgánom ochrany vkladov pred Európskym orgánom pre bankovníctvo (EBA), ktorý prípad uzavrel bez dosiahnutia dohody v priebehu roka 2019.

Konanie pred podaním žaloby

- 16 Dňa 10. mája 2021 Lotyšská republika na základe článku 259 druhého odseku ZFEÚ podala Komisii sťažnosť, v ktorej ju požiadala o vydanie odôvodneného stanoviska z dôvodu, že Švédske kráľovstvo tým, že odmietlo previesť do lotyšského SOV príspevky zaplatené lotyšskou pobočkou spoločnosti Nordea Bank za obdobie dvanástich mesiacov predchádzajúcich presunu činností tejto pobočky, porušilo právo Únie, a najmä článok 14 ods. 3 smernice 2014/49.
- 17 V súlade s článkom 259 tretím odsekom ZFEÚ Komisia vyzvala Švédske kráľovstvo, aby predložilo svoje pripomienky k tejto sťažnosti.
- 18 Dňa 22. júna 2021 Švédske kráľovstvo zaslalo Komisii svoje písomné pripomienky.
- 19 Dňa 1. júla 2021 Komisia vypočula Lotyšskú republiku a Švédske kráľovstvo. Švédske kráľovstvo uviedlo, že ak by boli príspevky zaplatené v priebehu dvanástich mesiacov predchádzajúcich zmene členstva v SOV, výška príspevkov, ktoré by sa mali previesť do lotyšského SOV, by predstavovala približne 500 000 eur.
- 20 Dňa 30. júla 2021 Komisia vydala odôvodnené stanovisko, v ktorom dospela k záveru, že Švédske kráľovstvo porušilo článok 14 ods. 3 smernice 2014/49 v spojení s článkom 10 ods. 1 tejto smernice, a že neporušilo článok 4 ods. 3 ZEÚ.

Konanie na Súdnom dvore

- 21 Podaním doručeným do kancelárie Súdneho dvora 30. decembra 2021 Lotyšská republika podala túto žalobu o nesplnenie povinnosti podľa článku 259 ZFEÚ.
- 22 Vo svojej žalobe navrhuje, aby Súdny dvor:
 - určil, že Švédske kráľovstvo si tým, že odmietlo previesť do lotyšského SOV príspevky zaplatené lotyšskou pobočkou spoločnosti Nordea Bank do švédskeho SOV za obdobie dvanástich mesiacov predchádzajúcich presunu činností tejto pobočky, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 14 ods. 3 smernice 2014/49, a tak konalo v rozpore s cieľom tejto smernice a nezabezpečilo potrebný účinok jej ustanovení,
 - určil, že Švédske kráľovstvo si tým, že odmietlo previesť do lotyšského SOV príspevky zaplatené lotyšskou pobočkou spoločnosti Nordea Bank do švédskeho SOV za obdobie dvanástich mesiacov predchádzajúcich presunu činností tejto pobočky, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 4 ods. 3 ZEÚ v súlade s článkom 14 ods. 3 smernice 2014/49, a tak

negatívne ovplyvňuje integráciu jednotného trhu, a tým narúša vzájomnú dôveru medzi členskými štátmi Európskej únie, ktorá je predpokladom cezhraničnej integrácie.

Ak Súdny dvor konštatuje, že Švédske kráľovstvo si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 14 ods. 3 smernice 2014/49/EÚ a článku 4 ods. 3 ZEÚ, Lotyšská republika navrhuje, aby Súdny dvor:

- uložil Švédskej kráľovstvu povinnosť napraviť porušenie tak, že prevedie zo švédskeho SOV na lotyšský SOV celú sumu príspevkov zaplatených lotyšskou pobočkou spoločnosti Nordea Bank, ktorá sa má vypočítavať za obdobie dvanástich mesiacov predchádzajúcich presunu činností tejto pobočky, v súlade s článkom 14 ods. 3 smernice 2014/49,
 - uviedol, ak by sa článok 14 ods. 3 smernice 2014/49 mohol vykladať reštriktívne, že je zlučiteľný s cieľom tejto smernice a povinnosťou švédskeho SOV previesť do lotyšského SOV príspevky zaplatené lotyšskou pobočkou spoločnosti Nordea Bank,
 - uložil Švédskej kráľovstvu povinnosť nahradiť trovy konania.
- 23 Rozhodnutiami z 19., 25. a 30. mája 2022 bol Estónskej republike, Litovskej republike a Komisii povolený vstup do konania ako vedľajším účastníckam konania na podporu návrhov Lotyšskej republiky.
- 24 Estónska republika podporuje prvý, tretí a piaty žalobný návrh.
- 25 Litovská republika podporuje všetky žalobné návrhy.
- 26 Komisia podporuje prvý žalobný návrh.
- 27 Švédske kráľovstvo navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol žalobu Lotyšskej republiky,
 - uložil Lotyšskej republike povinnosť nahradiť trovy konania.

O žalobe

O prípustnosti

Argumentácia účastníkov konania

- 28 V prvom rade Švédske kráľovstvo spochybňuje prípustnosť tejto žaloby v celom rozsahu. Tento členský štát sa v podstate domnieva, že výklad článku 14 ods. 3 smernice 2014/49 nemožno spochybniť v rámci žaloby o nesplnenie povinnosti podľa článku 259 ZFEÚ. Na jednej strane táto smernica stanovuje len minimálnu harmonizáciu. Na druhej strane Švédske kráľovstvo síce uznáva, že článok 259 ZFEÚ nevyžaduje vyčerpanie vnútroštátnych prostriedkov nápravy, zdôrazňuje však, že Lotyšská republika nespochybnila rozhodnutie švédskeho orgánu ochrany vkladov z 3. októbra 2017 na švédskom súde.

- 29 Švédske kráľovstvo navyše pripomína, že z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že predmetom žaloby o nesplnenie povinnosti je konštatovať porušenia práva Únie členským štátom a ukončiť ich, a že žaloba je neprípustná, ak sa obmedzuje na žiadosť o výklad práva Únie. Žaloba podaná Lotyšskou republikou pritom smeruje predovšetkým k objasneniu výkladu článku 14 ods. 3 smernice 2014/49.
- 30 V druhom rade, pokiaľ ide o prvý žalobný návrh týkajúci sa porušenia článku 14 ods. 3 smernice 2014/49, Švédske kráľovstvo uvádza, že hoci sa Lotyšská republika počas vypočutia z 1. júla 2021, ktoré zorganizovala Komisia, odvolávala na článok 14 ods. 3 smernice 2014/49 a článok 10 tejto smernice, v žalobných návrhoch tento členský štát netvrdil, že Švédske kráľovstvo si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tohto posledného uvedeného ustanovenia. Súdny dvor teda nemôže skúmať, či si Švédske kráľovstvo nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z uvedeného ustanovenia.
- 31 Pokiaľ ide o druhý žalobný návrh týkajúci sa porušenia zásady lojálnej spolupráce stanovenej v článku 4 ods. 3 ZEÚ a argumentáciu uvedenú na podporu tohto žalobného návrhu, Švédske kráľovstvo uvádza, že počas správneho konania Lotyšská republika namietala porušenie zásady rovnosti zaobchádzania z dôvodu, že Fínska republika sa nachádzala v podobnej situácii ako Lotyšská republika. Táto situácia údajne vyplývala zo skutočnosti, že 1. októbra 2018 Nordea Bank presunula svoje sídlo do Fínska a príspevky zaplatené do švédskeho SOV počas obdobia dvanástich mesiacov predchádzajúcich tomuto presunu boli prevedené do fínskeho SOV rozhodnutím švédskeho orgánu ochrany vkladov. Lotyšská republika pritom vo svojej žalobe na podporu tohto žalobného návrhu tvrdí, že Švédske kráľovstvo tým, že nesprávne vyložilo smernicu 2014/49, porušilo zásadu lojálnej spolupráce. Švédske kráľovstvo sa v dôsledku toho domnieva, že Lotyšská republika zmenila svoju argumentáciu v porovnaní s argumentáciou, ktorú uviedla počas správneho konania, a že uvedený žalobný návrh, tak ako je formulovaný, musí byť preto zamietnutý ako neprípustný.
- 32 Pokiaľ ide napokon o tretí žalobný návrh, ktorým Lotyšská republika navrhuje, aby Súdny dvor uložil Švédske kráľovstvu povinnosť, aby predmetné príspevky previedol zo švédskeho SOV na lotyšský SOV, Švédske kráľovstvo tvrdí, že tento tretí žalobný návrh smeruje k tomu, aby Súdny dvor uložil Švédske kráľovstvu povinnosť zaplatiť náhradu škody. Keďže predmetom žaloby o nesplnenie povinnosti nemôže byť takýto návrh, tento návrh musí byť zamietnutý.
- 33 Po prvé Lotyšská republika odpovedá, že tvrdenie Švédskeho kráľovstva založené na tom, že smernica 2014/49 stanovuje len minimálnu harmonizáciu, sa netýka prípustnosti, ale veci samej.
- 34 Po druhé tvrdí, že žiadne ustanovenie práva Únie nevyžaduje vyčerpanie vnútroštátnych prostriedkov nápravy pred podaním žaloby o nesplnenie povinnosti na Súdny dvor.
- 35 Po tretie uvádza, že jej návrh na určenie nesplnenia povinnosti je založený na porušení článku 14 ods. 3 smernice 2014/49 v spojení s článkom 10 ods. 1 tejto smernice, a tvrdí, že vo svojej sťažnosti z 10. mája 2021 požiadala Komisiu o vydanie odôvodneného stanoviska v zmysle článku 259 tretieho odseku ZFEÚ, pokiaľ ide o povinnosť švédskeho SOV previesť do lotyšského SOV príspevky zaplatené lotyšskou pobočkou spoločnosti Nordea Bank vypočítané za obdobie dvanástich mesiacov predchádzajúcich presunu činností tejto pobočky v súlade s článkom 14 ods. 3 smernice 2014/49. Vo svojej žalobe teda ani nerozšírila, ani nezmenila predmet sporu.

36 Po štvrté tvrdí, že svojím tretím žalobným návrhom nenavrhuje, aby Súdny dvor uložil Švédskemu kráľovstvu povinnosť zaplatiť náhradu škody, ale aby mu nariadil ukončiť konštatované porušenie. Podľa Lotyšskej republiky totiž nesplnenie povinnosti vytýkané Švédskemu kráľovstvu musí byť nielen konštatované, ale musí byť tiež ukončené. K tomuto ukončeniu však môže v prejednávanej veci dôjsť len formou vyplatenia zamietnutých príspevkov do lotyšského SOV, čo nezodpovedá náhrade škody.

Posúdenie Súdnym dvorom

37 Pokiaľ ide v prvom rade o prípustnosť tejto žaloby v celom rozsahu, treba uviesť, čo sa týka po prvé tvrdenia Švédskeho kráľovstva založeného na tom, že smernica 2014/49 stanovuje len minimálnu harmonizáciu, že toto tvrdenie, ktoré sa týka otázky výkladu tejto smernice, sa týka dôvodnosti žaloby o nesplnenie povinnosti. Uvedené tvrdenie sa teda netýka prípustnosti tejto žaloby.

38 Pokiaľ ide po druhé o okolnosť, že Lotyšská republika nenapadla rozhodnutie švédskeho orgánu ochrany vkladov z 3. októbra 2017 na švédskom súde, stačí uviesť, že prípustnosť žaloby o nesplnenie povinnosti podanej na základe článku 259 ZFEÚ nie je podmienená vyčerpaním vnútroštátnych prostriedkov nápravy.

39 Pokiaľ ide po tretie o tvrdenie Švédskeho kráľovstva, podľa ktorého je táto žaloba o nesplnenie povinnosti neprípustná, keďže jej cieľom je predovšetkým objasniť výklad článku 14 ods. 3 smernice 2014/49, treba pripomenúť, že cieľom konania zavedeného článkom 259 ZFEÚ je určiť a zastaviť konanie členského štátu, ktoré je v rozpore s právom Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. októbra 2012, Maďarsko/Slovensko, C-364/10, EU:C:2012:630, bod 67 a citovanú judikatúru).

40 Je pravda, že žaloba podľa tohto ustanovenia, ktorá sa týka budúceho a prípadného nesplnenia povinností, alebo aj obmedzujúca sa len na žiadosť o výklad práva Únie, je neprípustná (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. októbra 2012, Maďarsko/Slovensko, C-364/10, EU:C:2012:630, bod 68).

41 Žaloba podaná Lotyšskou republikou sa však neobmedzuje na žiadosť o výklad článku 14 ods. 3 smernice 2014/49. Ako v podstate uviedol generálny advokát v bode 40 svojich návrhov, navrhuje, aby Súdny dvor konštatoval, že Švédske kráľovstvo si tým, že odmietlo previesť do lotyšského SOV príspevky, ktoré lotyšská pobočka spoločnosti Nordea Bank zaplatila do švédskeho SOV za obdobie dvanástich mesiacov predchádzajúcich presunu činností tejto pobočky, ktoré je uvedené v tomto ustanovení, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z uvedeného ustanovenia, aby tak Švédske kráľovstvo ukončilo údajné nesplnenie povinnosti, a práve na tento účel Lotyšská republika pred Súdnym dvorom tvrdí, že švédsky SOV nesprávne vyložil to isté ustanovenie.

42 Toto tretie tvrdenie uvedené Švédskym kráľovstvom, ktorého cieľom je spochybniť prípustnosť žaloby o nesplnenie povinnosti v celom rozsahu, sa teda musí zamietnuť.

43 Pokiaľ ide v druhom rade o prípustnosť žalobných návrhov alebo tvrdení uvádzaných Lotyšskou republikou, treba pripomenúť, čo sa týka po prvé tvrdenia Švédskeho kráľovstva, podľa ktorého Lotyšská republika nemôže vo svojej žalobe vychádzať z nesplnenia povinnosti týkajúceho sa článku 10 smernice 2014/49, že žaloba podaná na základe článku 259 ZFEÚ je vymedzená konaním pred podaním žaloby upraveným v tomto článku a musí byť založená na tých istých odôvodneniach a žalobných dôvodoch, ako sú tie, ktoré boli uvedené v rámci tohto konania, a tak

výhrada, ktorá nebola uvedená v sťažnosti predloženej Komisii, je v štádiu konania pred Súdny dvorom neprípustná [pozri analogicky rozsudky z 10. mája 2012, Komisia/Holandsko, C-368/10, EU:C:2012:284, bod 78, a zo 17. apríla 2018, Komisia/Poľsko (Prales Białowieża), C-441/17, EU:C:2018:255, bod 65, ako aj citovanú judikatúru].

- 44 Táto požiadavka však nemôže viesť až k vyžadovaniu úplnej zhody medzi znením výhrad v sťažnosti predloženej Komisii a žalobnými dôvodmi, pokiaľ sa predmet sporu, ako je uvedený v tejto sťažnosti, nerozšíril ani nezmenil [pozri analogicky rozsudok zo 17. apríla 2018, Komisia/Poľsko (Prales Białowieża), C-441/17, EU:C:2018:255, bod 66 a citovanú judikatúru].
- 45 V prejednávanej veci treba uviesť, ako v podstate uviedol generálny advokát v bode 48 svojich návrhov, že Lotyšská republika sa počas správneho konania začatého pred Komisiou odvolávala na článok 10 ods. 1 smernice 2014/49 iba na podporu svojho výkladu článku 14 ods. 1 tejto smernice s cieľom preukázať porušenie tohto posledného uvedeného ustanovenia, ako to vyplýva z odôvodneného stanoviska Komisie. Rovnako sa žalobkyňa v žalobe odvoláva na článok 10 ods. 1 uvedenej smernice ako na súčasť kontextu, do ktorého patrí článok 14 ods. 1 smernice 2014/49, čo je skutočnosť, ktorá potvrdzuje jej výklad tohto posledného uvedeného ustanovenia, vo vzťahu ku ktorému vo svojom prvom žalobnom návrhu Súdny dvor navrhuje, aby konštatoval jeho porušenie.
- 46 Lotyšská republika teda tým, že sa v odôvodnení svojej žaloby odvolávala na článok 10 ods. 1 tejto smernice, nerozšírila na účely potvrdenia svojho výkladu článku 14 ods. 1 uvedenej smernice predmet sporu, ktorý bol definovaný počas správneho konania pred Komisiou.
- 47 Po druhé, pokiaľ ide o tvrdenie Švédskeho kráľovstva, podľa ktorého druhý žalobný návrh, tak ako je formulovaný v žalobe, treba zamietnuť ako neprípustný, pretože Lotyšská republika vo svojej žalobe zmenila svoju argumentáciu na podporu tohto žalobného návrhu v porovnaní s tým, čo tvrdila pred Komisiou, treba pripomenúť, že týmto žalobným návrhom Lotyšská republika v podstate tvrdí, že odmietnutie švédskeho SOV previesť do lotyšského SOV predmetné príspevky, ktoré lotyšská pobočka spoločnosti Nordea Bank zaplatila do švédskeho SOV, je v rozpore so zásadou lojálnej spolupráce, ako aj so zásadou rovnosti, keďže v porovnateľnej právnej situácii švédsky SOV previedol príspevky, ktoré získal, do fínskeho SOV v súlade s článkom 14 ods. 3 smernice 2014/49.
- 48 Lotyšská republika vo svojej sťažnosti z 10. mája 2021 tiež tvrdila, že Švédske kráľovstvo svojím odmietnutím previesť predmetné príspevky porušilo zásadu lojálnej spolupráce stanovenú v článku 4 ods. 3 ZFEÚ a zásadu rovnosti zaobchádzania medzi SOV členských štátov.
- 49 V dôsledku toho na rozdiel od toho, čo tvrdí Švédske kráľovstvo, Lotyšská republika vo svojej žalobe nezmenila svoju argumentáciu na podporu tohto žalobného návrhu v porovnaní s tým, čo tvrdila počas správneho konania pred Komisiou.
- 50 Po tretie, pokiaľ ide o tvrdenie Švédskeho kráľovstva, podľa ktorého je tretí žalobný návrh smerujúci k tomu, aby Súdny dvor uložil Švédske kráľovstvu povinnosť zaplatiť náhradu škody, neprípustný, treba uviesť, že týmto žalobným návrhom Lotyšská republika v podstate navrhuje, aby Súdny dvor nariadil Švédske kráľovstvu ukončiť konštatované porušenie prevodom celkovej sumy príspevkov, ktoré lotyšská pobočka spoločnosti Nordea Bank zaplatila do švédskeho SOV, do lotyšského SOV za obdobie dvanástich mesiacov uvedené v článku 14 ods. 3 smernice 2014/49.

- 51 Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že v žalobe o nesplnenie povinnosti nie je možné navrhnúť iné ako určenie existencie údajného nesplnenia povinnosti na účely jeho ukončenia. Nie je teda možné napríklad žiadať, aby Súdny dvor v rámci žaloby o nesplnenie povinnosti nariadil členskému štátu, aby sa správal určitým spôsobom s cieľom dosiahnuť súlad s právom Únie [pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. apríla 2020, Komisia/Poľsko, Maďarsko a Česká republika (Dočasný mechanizmus premiestnenia žiadateľov o medzinárodnú ochranu), C-715/17, C-718/17 a C-719/17, EU:C:2020:257, bod 56 ako aj citovanú judikatúru].
- 52 V dôsledku toho, keďže v treťom žalobnom návrhu Lotyšská republika navrhuje, aby Súdny dvor uložil Švédskemu kráľovstvu povinnosť zaplatiť jej predmetné príspevky, tento žalobný návrh ide nad rámec toho, čo možno požadovať v rámci žaloby o nesplnenie povinnosti, ako to v podstate uviedol generálny advokát v bode 42 svojich návrhov, a teda musí byť vyhlásený za neprípustný.
- 53 Konštatovaním uvedeným v predchádzajúcom bode nie je dotknutá povinnosť členského štátu, ktoré vyplýva z článku 260 ods. 1 ZFEÚ, urobiť nevyhnutné opatrenia, aby vyhovel rozsudku Súdneho dvora, ak Súdny dvor zistí, že uvedený členský štát si nesplnil povinnosť, ktorá mu vyplýva zo Zmlúv.
- 54 Pokiaľ ide napokon o štvrtý žalobný návrh, treba uviesť, že Lotyšská republika týmto návrhom navrhuje, aby Súdny dvor „uviedol, ak by sa článok 14 ods. 3 smernice 2014/49 mohol vykladať reštriktívne, že je zlučiteľný s cieľom tejto smernice a povinnosťou švédskeho [SOV] previesť do lotyšského [SOV] príspevky zaplatené lotyšskou pobočkou spoločnosti Nordea Bank“.
- 55 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že keďže podmienky prípustnosti žaloby a v nej uvedených žalobných dôvodov sú súčasťou verejného poriadku, Súdny dvor ich môže skúmať bez návrhu v súlade s článkom 150 svojho rokovacieho poriadku (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. apríla 2010, Komisia/Nemecko, C-160/08, EU:C:2010:230, bod 40).
- 56 Návrh obsiahnutý vo štvrtom žalobnom návrhu však ide nad rámec toho, čo možno požadovať v rámci žaloby o nesplnenie povinnosti podľa judikatúry citovanej v bode 51 tohto rozsudku.
- 57 Štvrtý žalobný návrh teda treba tiež vyhlásiť za neprípustný.

O veci samej

- 58 Lotyšská republika uvádza na podporu svojej žaloby dve výhrady. Svojou prvou výhradou vytýka Švédskemu kráľovstvu, že si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 14 ods. 3 smernice 2014/49. Svojou druhou výhradou mu vytýka, že porušilo zásadu lojálnej spolupráce zakotvenú v článku 4 ods. 3 ZEÚ.

O prvej výhrade založenej na porušení článku 14 ods. 3 smernice 2014/49

– Argumentácia účastníkov konania

- 59 Lotyšská republika na úvod spresňuje, že nespochybňuje prebratie smernice 2014/49 do švédskeho práva, ale domnieva sa, že Švédske kráľovstvo nesprávne uplatnilo požiadavky článku 14 ods. 3 tejto smernice, keď odmietlo previesť do lotyšského SOV príspevky, ktoré zaplatila lotyšská pobočka spoločnosti Nordea Bank do švédskeho SOV, vypočítané za obdobie dvanástich mesiacov predchádzajúcich presunu činností tejto pobočky do lotyšského SOV.
- 60 V tejto súvislosti Lotyšská republika podporovaná vedľajšími účastníkmi konania v prvom rade tvrdí, že uvedené ustanovenie sa nemá vykladať reštriktívne a má sa vykladať v tom zmysle, že SOV, ktorého sa úverová inštitúcia stáva novým členom, musí získať príspevky od tejto úverovej inštitúcie, ktoré boli vypočítané a zaplatené za obdobie dvanástich mesiacov predchádzajúcich presunu do tohto SOV, a to bez ohľadu na okamih, kedy boli skutočne zaplatené. Rozhodujúcou skutočnosťou je teda skutočnosť, že príspevky úverovej inštitúcie zaplatené do pôvodného SOV boli vypočítané a požadované za predmetné obdobie, a nie okamih, kedy boli požadované príspevky zaplatené alebo zaznamenané v účtovníctve tohto SOV.
- 61 Lotyšská republika opäť s podporou vedľajších účastníčok konania tvrdí, že Švédske kráľovstvo tým, že uprednostnilo doslovný výklad článku 14 ods. 3 smernice 2014/49 a odmietlo previesť dotknuté príspevky do lotyšského SOV, nezabezpečilo potrebný účinok tohto ustanovenia a ohrozilo dosiahnutie cieľov tejto smernice, ktorým je podľa jej odôvodnenia 3 uľahčiť slobodu usadiť sa a slobodu poskytovať finančné služby, ako aj prispieť k stabilite bankového systému a ochrane vkladateľov.
- 62 Okrem toho prístup Švédskeho kráľovstva narúša vzájomnú dôveru medzi členskými štátmi, keďže SOV jedného členského štátu, ku ktorému sa chce člen SOV iného členského štátu pripojiť, sa už nemôže spoliehať na prevod príspevkov zo SOV tohto iného členského štátu.
- 63 Lotyšská republika napokon tvrdí, že všeobecná povinnosť platiť ročné príspevky vyplýva aj z článku 10 ods. 1 smernice 2014/49, ktorý vyžaduje, aby SOV získavali dostupné finančné prostriedky prostredníctvom príspevkov, ktoré ich členovia uhrádzajú najmenej raz ročne. Ako však uviedla Komisia v odôvodnenom stanovisku, výklad článku 14 ods. 3 a článku 10 ods. 1 smernice 2014/49 Švédskym kráľovstvom porušuje práva SOV hostiteľského členského štátu (ďalej len „prijímajúci SOV“), ktorý musí odo dňa prevodu prevziať zodpovednosť za kryté vklady úverovej inštitúcie.
- 64 Estónska republika najprv spresňuje, že hoci z článku 10 ods. 1 tejto smernice vyplýva, že členským štátom prináleží stanoviť, ako často a v akom okamihu sa majú príspevky platiť, je jasné, že k výberu a úhrade týchto príspevkov musí dôjsť aspoň raz za rok. Ak teda členský štát nezabezpečí, aby boli príspevky vyberané a uhrádzané najmenej raz ročne, nemôže splniť svoju povinnosť vyplývajúcu z článku 14 ods. 3 uvedenej smernice, a to zabezpečiť, aby v prípade, že úverová inštitúcia prejde z jedného SOV do SOV iného členského štátu, boli príspevky, ktoré zaplatila v priebehu dvanástich mesiacov predchádzajúcich skončeniu jej účasti v pôvodnom SOV, prevedené do prijímajúceho SOV.
- 65 V prejednávanej veci sa však príspevky do švédskeho SOV platili nesprávne, pretože do tohto SOV nebol počas dvanástich mesiacov predchádzajúcich presunu činností lotyšskej pobočky spoločnosti Nordea Bank do lotyšského SOV zaplatený žiadny príspevok. Švédske kráľovstvo teda

malo na účely splnenia povinností, ktoré mu vyplývajú z článku 10 ods. 1 a článku 14 ods. 3 smernice 2014/49, dospieť k záveru, že príspevky boli zaplatené počas tohto obdobia dvanástich mesiacov.

- 66 Estónska republika ďalej tvrdí, že vzhľadom na článok 14 ods. 4 tejto smernice, podľa ktorého, ak má úverová inštitúcia v úmysle prejsť z jedného SOV do iného v súlade s uvedenou smernicou, oznámi svoj zámer aspoň šesť mesiacov vopred, švédsky orgán ochrany vkladov musel mať ešte pred prevodom k dispozícii informácie o tom, že činnosti pobočky spoločnosti Nordea Bank budú presunuté zo švédskeho SOV do lotyšského SOV. Mohla teda zabezpečiť výber príspevkov tak, aby mohla byť splnená povinnosť vyplývajúca z článku 14 ods. 3 smernice 2014/49.
- 67 Estónska republika napokon pripomína, že EBA vo svojom stanovisku z 8. augusta 2019 o oprávnenosti vkladov, úrovni ochrany a spolupráci medzi systémami ochrany vkladov, ktoré je dostupné na internetovom sídle tohto orgánu, zdôraznil, že dátum, ku ktorému sa úverová inštitúcia rozhodne zaplatiť svoje príspevky, predstavuje v praxi problémy. EBA teda v tomto stanovisku navrhol zmeniť článok 14 ods. 3 smernice 2014/49, pričom tento návrh Estónska republika podporuje, s cieľom zabezpečiť právnu zrozumiteľnosť a vyhnúť sa podobným problémom, ako sú tie, ku ktorým došlo v prejednávanej veci.
- 68 Komisia dodáva, že príspevky, ktoré majú členovia SOV každoročne zaplatiť podľa článku 10 ods. 1 smernice 2014/49, sa môžu považovať za protihodnotu za ochranu vkladov počas určitého obdobia. Povinnosť previesť príspevky v prípade, že časť činností úverovej inštitúcie sa presúva do iného SOV, stanovená v článku 14 ods. 3 smernice 2014/49, tak vychádza zo základného pravidla týkajúceho sa financovania systému stanoveného v článku 10 ods. 1 tejto smernice. Zámerom normotvorcu Únie totiž bolo, aby v prípade reštrukturalizácie banky boli vždy k dispozícii finančné prostriedky na to, aby ich bolo možné previesť do prijímajúceho SOV, aby sa tomuto SOV umožnili splniť povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tohto systému.
- 69 Komisia sa navyše domnieva, že cieľom článku 14 ods. 3 smernice 2014/49 je kompenzovať zvýšenie finančného rizika pre prijímajúci SOV v prípade prenesenia finančnej zodpovednosti za časť krytých vkladov úverovej inštitúcie z jedného SOV na druhý, napríklad v prípade reštrukturalizácie úverovej inštitúcie. Akýkoľvek odlišný výklad by mal závažné dôsledky na dobudovanie vnútorného trhu a narušil by dôveru v SOV, ako aj spoluprácu medzi príslušnými orgánmi členských štátov.
- 70 Po prvé Švédske kráľovstvo odpovedá, že znenie článku 14 ods. 3 smernice 2014/49 je jasné a jednoznačné. Stanovuje, že príspevky zaplatené počas obdobia dvanástich mesiacov predchádzajúcich presunu do prijímajúceho SOV sa prevedú do tohto SOV. Toto ustanovenie sa teda vzťahuje na celkovú výšku príspevkov zaplatených počas tohto obdobia, bez ohľadu na obdobie, na ktoré sa vzťahujú.
- 71 Po druhé ani kontext, do ktorého patrí článok 14 ods. 3 smernice 2014/49, nepotvrdzuje výklad zastávaný Lotyšskou republikou a vedľajšími účastníkmi konania.
- 72 Skutočnosť, že článok 10 ods. 1 tejto smernice stanovuje, že príspevky sa musia platiť najmenej raz ročne, neznamená, že príspevok, ktorý bol zaplatený, možno považovať za príspevok vzťahujúci sa na konkrétne obdobie dvanástich mesiacov. Nemožno sa ani domnievať, že článok 10 ods. 1 smernice 2014/49 stanovuje konkrétny dátum platby vo vzťahu k obdobiu dvanástich mesiacov.

- 73 Navyše podľa článku 10 ods. 2 tejto smernice by členské štáty mali zabezpečiť, aby do 3. júla 2024 dosiahli dostupné finančné prostriedky SOV cieľovú úroveň minimálne vo výške 0,8 % sumy krytých vkladov jeho členov. Táto smernica tak dáva členským štátom veľkú mieru voľnej úvahy pri určovaní výšky príspevkov a okrem toho možnosť nevyberať príspevky po dosiahnutí cieľovej úrovne. Uplatnenie možnosti prestať vyberať príspevky po dosiahnutí cieľovej úrovne by totiž mohlo viesť k prípadom, keď by príspevky v prípade presunu činnosti nebolo potrebné prevádzať. Článok 10 ods. 2 smernice 2014/49 teda na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, nezaručuje, že finančné prostriedky budú vždy k dispozícii na prevod do SOV.
- 74 Po tretie existujú všeobecné a systémové dôvody na uplatnenie článku 14 ods. 3 smernice 2014/49 tak, ako je formulovaný. Takéto uplatnenie je totiž jasné, pokiaľ ide o finančné prostriedky, ktoré môžu byť predmetom prevodu. Naopak výklad, podľa ktorého sa toto ustanovenie musí chápať tak, že sa vzťahuje na platby, ktoré neboli uskutočnené počas obdobia dvanástich mesiacov predchádzajúcich presunu, by zahŕňal množstvo nejasností a bol by ťažko uplatniteľný.
- 75 Po štvrté Švédske kráľovstvo uvádza, že zo stanoviska EBA z 8. augusta 2019 citovaného v bode 67 tohto rozsudku vyplýva, že výber príspevkov členov SOV podľa smernice 2014/49 plne nezohľadňuje zodpovednosť, ktorú je možné prenášať medzi rôznymi SOV. Z tohto stanoviska tiež vyplýva, že článok 14 ods. 3 tejto smernice nestanovuje vyčerpávajúce riešenie, pokiaľ ide o prevod finančných prostriedkov, a že EBA v tejto súvislosti odporučil toto ustanovenie zmeniť. Medzery v uvedenom ustanovení tak nemožno napraviť výkladom existujúcich ustanovení.
- 76 Po piate Švédske kráľovstvo uvádza, ako vyplýva z odôvodneného stanoviska Komisie, počas komunikácie, ku ktorej došlo v októbri 2020 medzi orgánmi ochrany vkladov troch pobaltských štátov a Komisiou, že Komisia zdôraznila, že uvedená smernica stanovovala minimálnu harmonizáciu, pokiaľ ide o prevod príspevkov. Predmetné ustanovenie teda nemožno vykladať inak ako na základe jeho znenia.
- 77 Po šieste na jednej strane tvrdí, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, doslovný výklad článku 14 ods. 3 smernice 2014/49 nemá závažné dôsledky na dobudovanie vnútorného trhu. Príspevky, ktoré možno previesť na základe tejto smernice, by totiž mali byť len zriedka takého rozsahu, aby ich bolo možné považovať za nevyhnutné na to, aby prijímajúci SOV mohol plniť svoje povinnosti. Skutočnosť, že švédsky SOV nepreviedol príspevky do lotyšského SOV, teda nevedla k zodpovedajúcemu zvýšeniu príspevkov vybraných týmto lotyšským SOV.
- 78 Na druhej strane výklad, ktorý navrhuje, by nepredstavoval neoprávnenú výhodu pre švédsky SOV. V tejto súvislosti pripomína, že presun činností spoločnosti Nordea Bank zo švédskeho SOV do fínskeho SOV viedol k zaplateniu príspevkov zo švédskeho SOV do fínskeho SOV, pričom švédska SOV dostávala príspevky počas obdobia dvanástich mesiacov predchádzajúcich tomuto presunu. Koherentné uplatnenie článku 14 ods. 3 uvedenej smernice jednoducho viedlo k odlišným výsledkom v závislosti od odlišných skutkových okolností.

– *Posúdenie Súdnym dvorom*

- 79 Svojou prvou výhradou Lotyšská republika podporovaná vedľajšími účastníkmi konania Švédskemu kráľovstvu vytýka, že si tým, že na základe nesprávneho výkladu a uplatnenia smernice 2014/49 odmietlo previesť do lotyšského SOV príspevky, ktoré Nordea Bank zaplatila do švédskeho SOV za vklady súvisiace s činnosťami lotyšskej pobočky za obdobie dvanástich mesiacov predchádzajúcich presunu činností tejto pobočky do lotyšského SOV, nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 14 ods. 3 uvedenej smernice.

- 80 Švédske kráľovstvo sa domnieva, že toto odmietnutie nepredstavuje nesplnenie povinnosti, keďže článok 14 ods. 3 smernice 2014/49 vyžaduje, aby príspevky, ktoré sa majú previesť, boli zaplatené počas dvanástich mesiacov predchádzajúcich presunu. Keďže však Nordea Bank počas tohto obdobia nezaplatila nijaký príspevok za činnosti svojej lotyšskej pobočky, podmienky tohto ustanovenia podľa tohto členského štátu neboli splnené.
- 81 V súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora na výklad ustanovenia práva Únie je potrebné zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou [rozsudok z 21. decembra 2023, G. K. a i. (Európska prokuratúra), C-281/22, EU:C:2023:1018, bod 46, ako aj citovaná judikatúra].
- 82 Pokiaľ ide o znenie článku 14 ods. 3 druhého pododseku smernice 2014/49, treba pripomenúť, že podľa tohto pododseku, ak sa niektoré činnosti úverovej inštitúcie presunú do iného členského štátu, a tak sa na ne začne vzťahovať iný SOV, príspevky zaplatené touto úverovou inštitúciou počas dvanástich mesiacov predchádzajúcich presunu, okrem určitých mimoriadnych príspevkov, sa prevedú do tohto druhého SOV, a to úmerne k sume presunutých krytých vkladov.
- 83 Z výrazu „zaplatené príspevky“ vyplýva, že toto ustanovenie je založené na predpoklade, že príspevky boli v zásade zaplatené počas tohto obdobia dvanástich mesiacov, a preto musia byť v prípade presunu činností do iného členského štátu prevedené do prijímajúceho SOV. Tento výklad je podporený výrazom „úmerne“, ktorý vytvára jasnú súvislosť medzi prevodom príspevkov a prevodom ochrany vkladov.
- 84 Znenie tohto ustanovenia teda neumožňuje vylúčiť, že príspevky vzťahujúce sa na obdobie dvanástich mesiacov predchádzajúcich presunu, ale získané švédskym SOV mimo tohto obdobia, sa musia previesť do SOV.
- 85 Pokiaľ ide o kontext, do ktorého patrí článok 14 ods. 3 smernice 2014/49, treba uviesť, že toto ustanovenie sa má vykladať s prihliadnutím na článok 10 ods. 1 tejto smernice, ktorý definuje spôsoby financovania SOV.
- 86 Podľa článku 10 ods. 1 druhého pododseku uvedenej smernice, SOV získavajú dostupné finančné prostriedky prostredníctvom príspevkov, ktoré ich členovia uhrádzajú najmenej raz ročne. Ako uvádza Komisia, z tohto ustanovenia vyplýva, že príspevky, ktoré zaplatia členovia SOV, možno považovať za protihodnotu za ochranu vkladov počas určitého obdobia.
- 87 Bolo by teda v súlade so štruktúrou SOV, ak by v prípade presunu určitých činností úverovej inštitúcie do iného členského štátu, a v dôsledku toho prenesenia zodpovednosti za kryté vklady do SOV tohto iného členského štátu, bola protihodnota za ochranu vkladov tiež prevedená do prijímajúceho SOV.
- 88 Potrebný účinok článku 14 ods. 3 smernice 2014/49 tak vyžaduje, aby na účely dodržania povinnosti vyplývajúcej z tohto ustanovenia švédsky orgán ochrany vkladov musel previesť do lotyšského SOV príspevky, ktoré mu vyplatila Nordea Bank a ktoré sa vzťahujú na dvanásť mesiacov predchádzajúcich presunu činností spoločnosti Nordea Bank do lotyšského SOV, pričom sa zohľadnia obdobia, na ktoré sa vzťahujú príspevky spoločnosti Nordea Bank, a nie presný dátum, kedy boli do tohto systému uvedené príspevky zaplatené.

- 89 Je pravda, že podľa článku 10 ods. 2 uvedenej smernice, na ktorý sa Švédske kráľovstvo odvoláva vo svojich písomných podaniach, členské štáty zabezpečia, aby do 3. júla 2024 dosiahli dostupné finančné prostriedky SOV cieľovú úroveň minimálne vo výške 0,8 % sumy krytých vkladov jeho členov. Členské štáty sa preto môžu rozhodnúť, že už nebudú vyberať príspevky, hneď ako sa dosiahne cieľová úroveň a kým bude cieľová úroveň dosiahnutá. Ak by však členský štát prijal takéto rozhodnutie, SOV tohto členského štátu by v prípade presunu činnosti jedného z jej členov do SOV iného členského štátu nemusel mať žiadny príspevok, ktorý by sa mal previesť do prijímajúceho SOV, pretože sám žiadny príspevok nezískal.
- 90 Výklad článku 10 ods. 2 smernice 2014/49 zastávaný Švédskym kráľovstvom však na jednej strane predpokladá, že sa dosiahne cieľová úroveň, a že na druhej strane sa členský štát ako výnimku zo zásady, podľa ktorej úverová inštitúcia platí najmenej raz ročne príspevok do SOV, ktorého je členom, rozhodne príspevky nevyberať. Okolnosť, že v takejto situácii by počas dvanástich mesiacov predchádzajúcich presunu nebol zaplatený žiadny príspevok a nemohol by byť prevedený, je logickým dôsledkom takéhoto rozhodnutia nepožadovať zaplatenie týchto príspevkov, a je irelevantná v situáciách, keď naopak členský štát takéto rozhodnutie neprijal a požadoval zaplatenie príspevkov za obdobie dvanástich mesiacov predchádzajúcich presunu.
- 91 Pokiaľ ide o cieľ sledovaný článkom 14 ods. 3 smernice 2014/49, treba uviesť, že cieľom tohto ustanovenia je kompenzovať prijímajúcemu SOV finančné riziko spojené s prevodom krytých vkladov úverovej inštitúcie. Tento cieľ potvrdzuje výklad, podľa ktorého Švédske kráľovstvo malo zohľadniť obdobia, na ktoré sa vzťahujú príspevky uhrádzané spoločnosťou Nordea Bank, a nie presný dátum platieb. Tento výklad je totiž jediným výkladom, ktorý môže zaručiť, že pôvodný SOV, ktorý už neznaša riziko spojené s krytými vkladmi prevedenými do iného členského štátu, než je členský štát pôvodného SOV, si neponechá, ako je to v prejednávanej veci, zaplatené príspevky, ktoré sa vzťahujú na obdobie dvanástich mesiacov predchádzajúcich presunu, len z toho dôvodu, že boli do tohto SOV zaplatené po tomto období.
- 92 Okrem toho treba pripomenúť, že cieľom tejto smernice je všeobecnejšie, ako vyplýva z jej odôvodnenia 3, na jednej strane chrániť vkladateľov v prípade nedostupnosti vkladov v úverovej inštitúcii, ktorá je súčasťou SOV, a na druhej strane zabezpečiť stabilitu bankového systému tým, že sa zabráni fenoménu hromadného výberu vkladov nielen z tých úverových inštitúcií, ktoré majú ťažkosti, ale aj zo zdravých inštitúcií v dôsledku straty dôvery verejnosti vo funkčnosť tohto systému (pozri analogicky rozsudok z 25. marca 2021, Bãlgarska Narodna Banka, C-501/18, EU:C:2021:249, bod 51 a citovanú judikatúru).
- 93 Iba výklad, podľa ktorého v prípade presunu činností z jednej úverovej inštitúcie do iného členského štátu musí pôvodný SOV, ktorý už nenesie riziko spojené s prevedenými krytými vkladmi, previesť do prijímajúceho SOV všetky príspevky, ktoré mu táto úverová inštitúcia zaplatila a ktoré sa vzťahujú na obdobie dvanástich mesiacov predchádzajúcich tomuto presunu, prispieva k dosiahnutiu tohto dvojitého cieľa, pretože umožňuje prijímajúcemu SOV získať protihodnotu za riziko spojené s prevedenými krytými vkladmi, čo prispieva k jeho finančnej stabilite a ochrane vkladateľov úverových inštitúcií pridružených k tomuto SOV.
- 94 Tento výklad je napokon podporený odôvodnením 37 smernice 2014/49, ktoré poukazuje na solidaritu medzi všetkými inštitúciami na danom finančnom trhu. V dôsledku toho príchod novej úverovej inštitúcie do SOV automaticky zvýši celkovú sumu krytých vkladov a môže viesť k výzve na úhradu príspevkov do tohto SOV. Príchod tejto novej inštitúcie by preto mal sprevádzať prevod

príspevkov, ktoré táto inštitúcia zaplatila do pôvodného SOV a ktoré sa vzťahujú na obdobie dvanástich mesiacov predchádzajúcich presunu, aby mohla prispieť k solidarite v rámci prijímajúceho SOV.

- 95 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že treba vyhovieť prvej výhrade a konštatovať, že Švédske kráľovstvo si tým, že odmietlo previesť do lotyšského SOV príspevky, ktoré lotyšská pobočka spoločnosti Nordea Bank zaplatila do švédskeho SOV a ktoré sa vzťahujú na obdobie dvanástich mesiacov predchádzajúcich presunu činností tejto pobočky do lotyšského SOV, nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 14 ods. 3 smernice 2014/49.

O druhej výhrade založenej na porušení článku 4 ods. 3 ZEÚ a zásady rovnosti zaobchádzania

– Argumentácia účastníkov konania

- 96 Lotyšská republika podporovaná Litovskou republikou tvrdí, že odmietnutie švédskeho SOV previesť do lotyšského SOV príspevky, ktoré zaplatila lotyšská pobočka spoločnosti Nordea Bank za obdobie uvedené v článku 14 ods. 3 smernice 2014/49, je v rozpore so zásadou lojálnej spolupráce, ako aj so zásadou rovnosti zaobchádzania, keďže švédska SOV v porovnateľnej právnej situácii previedla príspevky, ktoré získala od spoločnosti Nordea Bank, do fínskeho SOV v súlade s článkom 14 ods. 3 smernice 2014/49 po presune sídla spoločnosti Nordea Bank do Fínska.
- 97 Švédske kráľovstvo odpovedá, že keďže k presunu sídla spoločnosti Nordea Bank do Fínska došlo 1. októbra 2018, pričom príspevky boli do švédskeho SOV zaplatené 13. októbra 2017, ako aj 28. septembra 2018, tieto príspevky boli zaplatené počas obdobia dvanástich mesiacov predchádzajúcich presunu, teda za obdobie od 1. októbra 2017 do 30. septembra 2018. Švédsky SOV tak v tomto prípade uplatnil aj článok 14 ods. 3 smernice 2014/49 v súlade s jeho znením, a to v koherencii s uplatnením tohto ustanovenia v rozhodnutí švédskeho orgánu ochrany vkladov z 3. októbra 2017. Zistený rozdiel vo výsledku teda vyplýval výlučne z okamihu, kedy došlo k platbám. Švédske kráľovstvo teda spochybňuje tvrdenie Lotyšskej republiky, že konalo nekalým spôsobom, hoci toto ustanovenie uplatňovalo jednotne.

– Posúdenie Súdnym dvorom

- 98 Treba pripomenúť, že z judikatúry vyplýva, že nesplnenie všeobecnej povinnosti lojálnej spolupráce, ktorá vyplýva z článku 4 ods. 3 ZEÚ, možno konštatovať len v rozsahu, v akom sa týka správania odlišných od tých, ktoré sú porušením osobitných povinností vytýkaných členskému štátu [rozsudok zo 14. júla 2022, Komisia/Dánsko (CHOP Feta), C-159/20, EU:C:2022:561, bod 75 a citovaná judikatúra].
- 99 Ako však v podstate uviedol generálny advokát v bode 80 svojich návrhov, z argumentácie Lotyšskej republiky zhrnutej v bode 96 tohto rozsudku vyplýva, že svojou druhou výhradou založenou na porušení článku 4 ods. 3 ZEÚ sa táto argumentácia týka odmietnutia švédskeho SOV previesť príspevky, ktoré zaplatila lotyšská pobočka spoločnosti Nordea Bank, do lotyšského SOV za obdobie uvedené v článku 14 ods. 3 smernice 2014/49, teda toho istého konania, ktoré predstavuje porušenie konkrétnej povinnosti uvedenej v tomto poslednom uvedenom ustanovení.

- 100 V dôsledku toho nie je potrebné konštatovať nesplnenie všeobecnej povinnosti stanovenej v článku 4 ods. 3 ZEÚ, ktoré by sa odlišovalo od už konštatovaného nesplnenia konkrétnejšej povinnosti, ktorú malo Švédske kráľovstvo podľa článku 14 ods. 3 smernice 2014/49.
- 101 Tvrdenie Lotyšskej republiky založené na porušení zásady rovnosti zaobchádzania sa týka aj odmietnutia švédskeho SOV previesť do lotyšského SOV predmetné príspevky, a tak nie je potrebné konštatovať samostatné porušenie tejto zásady, ako to v podstate uviedol generálny advokát v bode 81 svojich návrhov.
- 102 Vzhľadom na vyššie uvedené sa táto námietka musí zamietnuť.
- 103 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba konštatovať, že Švédske kráľovstvo si tým, že odmietlo previesť do lotyšského SOV príspevky, ktoré lotyšská pobočka spoločnosti Nordea Bank zaplatila do švédskeho SOV a ktoré sa vzťahujú na obdobie dvanástich mesiacov predchádzajúcich presunu činností tejto pobočky do lotyšského SOV, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 14 ods. 3 smernice 2014/49.

O trovách

- 104 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Podľa článku 138 ods. 3 tohto rokovacieho poriadku, ak mali účastníci konania úspech len v časti predmetu konania, každý z nich znáša svoje vlastné trovy konania, okrem prípadu, ak Súdny dvor považuje za oprávnené vzhľadom na okolnosti prípadu, že účastník konania okrem znášania svojich vlastných trov konania je povinný nahradiť časť trov konania druhého účastníka konania.
- 105 V prejednávanej veci tak Lotyšská republika, ako aj Švédske kráľovstvo navrhli uložiť druhému účastníkovi konania povinnosť nahradiť trovy konania. Okrem toho Švédske kráľovstvo nemalo úspech v rámci prvej výhrady vznesenej Lotyšskou republikou a Lotyšská republika nemala úspech v rámci svojej druhej výhrady.
- 106 V dôsledku toho treba rozhodnúť, že Lotyšská republika a Švédske kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.
- 107 Podľa článku 140 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku, podľa ktorého členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci konania, znášajú svoje vlastné trovy konania, znášajú Estónska republika, Litovská republika a Komisia svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

1. Švédske kráľovstvo si tým, že odmietlo previesť do lotyšského systému ochrany vkladov (SOV) príspevky, ktoré lotyšská pobočka spoločnosti Nordea Bank zaplatila do švédskeho SOV a ktoré sa vzťahujú na obdobie dvanástich mesiacov predchádzajúcich presunu činností tejto pobočky do lotyšského SOV, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 14 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/49/EÚ zo 16. apríla 2014 o systémoch ochrany vkladov.

2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietla.

**3. Lotyšská republika, Švédske kráľovstvo, Estónska republika, Litovská republika
a Európska komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy